

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

petek, 7. oktober, 2022

Rožnovenska Mati Božja (god)

Gal 3,7-14; Ps 111; Lk 11,15-26

Premišljujmo

Priče življenja svetega Dominika so pripovedovale o njegovi pobožnosti do Matere Božje. Ko je bila organizirana marijanska križarska vojna proti Turkom, je Pij V. v ta namen duhovno mobiliziral vse bratovščine Rožnega venca. Sijajno zmago pri Lepantu (7. oktober 1570) so slavili kot Marijin odgovor svojim častilcem in papež je pooblastil pridigarje, da vsako leto obeležujejo obletnico Rožnega venca. V 19. stoletju so si papež Leon XIII. in dominikanci goreče prizadevali obnoviti molitev rožnega venca. Rožni venec se kaže kot privilegirano sredstvo, primerno za vernike vseh kultur, da z Marijo molijo velike skrivnosti odrešenja, nekakšen povzetek evangelija. Kakšna priložnost, da gremo k Jezusu po njegovi materi, Devici Mariji!

Od vseh žena je bila Marija izbrana za Odrešenikovo mater. Edini Odrešenik je Jezus, Marijin sin. Kristus nas je odrešil prekletstva postave, kot je zapisano: *»Preklet vsak, kdor visi na lesu«*. Tako to apostol Pavel razlaga Galačanom. Po Jezusu Kristusu, križanem in vstalem, se nam ponuja odrešenje in smo deležni božjga življenja. Kristus je s svojo smrtjo in vstajenjem za nas postal *»izvir večnega odrešenja«* (Heb 5,9), on, ki je odrešenik telesa, ki je Cerkev (Ef 5,23). V evangeliju so zapisana vsa dejstva o Jezusu in o našem odrešenju, *»saj je vendar Božja moč v rešitev vsakomur, ki veruje«*, kot razlaga apostol Pavel Rimljanom (Rim 1,16). Z oznanjevanjem te vesele novice apostol nima drugega namena kot odrešitev mož in žena (1 Kor 9,22; 10,33; 1 Tim 1,15). Tako se Abrahamov blagoslov razširi na poganke narode v Kristusu.

Od Jezusa in po veri prejemamo obljubljenega Duha. Jezus z Božjim prstom izganja demone in vsakemu od nas prinaša Božje kraljestvo. Že prerok Izaija je rekel: *»Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.«* (Lk 4,17-19). Te besede najdejo odmev v Jezusovih besedah: *»Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali«* (Lk 4,21). Te besede preroka Izaija, ki jih je Jezus prevzel, lahko štejejo za Jezusov misijonski program. V Jezusu Kristusu nas Bog osvobodi vseh vrst suženjstva in odtujenosti; on je naša luč in naš zdravilec. Ne dovolimo, da bi nas prevzeli drugi duhovi, ki so hujši od tistih, od katerih nas je Jezus osvobodil. Od zdaj naprej živimo v drznem zaupanju, tudi v ponosu, ki se nanaša na svobodo misijonarja. Svobodno lahko pove vse: obsoja zlo in odpre poti dialoga, spreobrnjenja in upanja. To je značilna drža kristjana, še bolj pa apostola in misijonarskega učenca. Kristjan se pred Bogom obnaša kot otrok, ker ima duha posvojenca in ne duha sužnja. Posinovljenje smo prejeli na dan našega krsta (prim. Rim 8,14-17). Kot krščeni smo prejeli tudi Svetega Duha, ki nam daje polno zaupanje, da oznanjamo veselo novico.

Poklicani smo k svobodi, vendar to ne pomeni dovoljenja ali svoboščine. *»Le da vam svoboda ne bo pretveza za življenje po mesu«*, opozarja apostol Pavel Galačanom (Gal 5,13). Tako kot apostoli smo tudi mi povabljeni, da obsodimo nekatere ponaredke krščanske svobode, kot svetuje sveti Peter (1 Pt 2,16; 2 Pt 2,10). Seveda so v Korintu mislili, da *»mi je vse dovoljeno«*, vendar moramo prisluhniti Pavlovemu pojasnilu: kristjan ne more pozabiti, da pripada Gospodu in da Mu je obljubljen ob vstajenju (1 Kor 6,12 sl). Osvoboditev kristjana izhaja iz zgodovinskega dogodka, to je Jezusove zmagovite smrti, in iz osebnega stika, to je pripadnosti Kristusu v krstu. Greh je pravi despot, iz

katerega nas je iztrgal Jezus Kristus. Greh izvaja pravo tiranijo nad svetom (prim. Rim 1-3). Toda Kristus nas je osvobodil.

Na srečo imamo milosti v izobilju! Gospod je nežen in usmiljen, bdi nad vsakim svojim bitjem in se spominja svoje zaveze, vezi, ki jo ima s svojim stvarstvom, delom svojih rok. Vsi njegovi zakoni so izraz ljubezni, varnosti in odrešenja, ki ga je zagotovil vsem. S tem, ko se povezujemo s skrivnostjo Kristusove smrti in vstajenja, pobegnemo iz suženjstva, kot razlaga sveti Pavel Rimljanom (Rim 6,6). *»On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljene Sina, v katerem imamo odkupitev, odpuščanje grehov«* (Kol 1,13-14). Kar zadeva smrti, je bila použita v zmagi. (prim. 1 Kor 15,56). Pričeli so se poslednji časi in *»smo prešli iz smrti v življenje«* (1 Jn 3,14; Jn 5,24), kolikor živimo v veri in ljubezni.

Pokornost Duhu, ki je izlit v naša srca, je sedaj norma krščanskega vedenja, tudi če lahko s svetim Pavlom govorimo o *»Kristusovi postavi«* (Gal 6,2; 1 Kor 9,21). Ta postava je povzeta v ljubezni (prim. Rim 13,8sl). Pod vplivom Duha izpolnimo ta zakon spontano, *»kjer je Gospodov Duh, tam je svoboda«* (2 Kor 3,17), tam je ljubezen. Izlita je bila v naša srca, kajti Duh nam je bil dan (Rim 5,5), od tod tudi naša zavezanost življenju, usmerjenemu v zvestobo in upanje. Kakšno veselje za kristjana, da živi povezan s Kristusom in zavezan poslanstvu evangelizacije. Lahko uživa v svoji svobodi, v svojem drznem zaupanju in celo ponosu, da je misijonarski učenec.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*